

[Anders Andersen.]

netop på baggrund af den diskriminering, som finder sted på det toldmæssige område.

Ved de ærede medlemmer heller ikke, at man inden for de seks i øjeblikket er ved at overveje gennemførelsen af den såkaldte Mansholtplan? Hvis denne Mansholtplan gennemføres — og det er vi vel nogle stykker, der frygter for; jeg tror i og for sig også, den højtærede landbrugsminister frygter for, at den bliver gennemført; den højtærede minister ryster på hovedet, det synes jeg i hvert fald ikke ministeren har nogen grund til — hvis denne plan gennemføres, vil det yderligere forstærke de vanskeligheder, afsætningen af landbrugsvarer vil komme ud for: større toldforhøjelser og variable importafgifter, som i dette billede vil være det mest uheldige for dansk landbrugseksport. Jeg tør ikke sige, om denne Mansholtplan lader sig gennemføre, men der er i øjeblikket overvejelser i gang inden for den tyske lovgivning om at gennemføre en æglov, som i princippet har samme retningslinjer som det, Mansholtplanen setner imod, nemlig variable afgifter og toldafgifter. Hvis denne æglov gennemføres, betyder det, at vi fra dansk side vil få svært ved at sælge æg på det tyske marked, så længe Holland kan forsyne markedet med æg, for Holland vil i henhold til den øjeblikkelige situation og det, vi kender indtil nu, være gunstigere stillet end Danmark, netop på baggrund af sit medlemskab af de seks. Udviklingen vil, hvis disse love gennemføres, medføre, at vore konkurrencemuligheder forringes; forskelsbehandlingen med hensyn til afsætning af landbrugets varer inden for de seks, altså på fællesmarkedet, vil forringe vor stilling.

Hvorfor fortæller det ærede medlem, eller skal vi sige de ærede medlemmer fra regeringspartierne, ikke, at vi må betale ca. 30 pct. i told — det varierer lidt for de forskellige kvaliteter — af vor eksport af kød til Frankrig, medens Holland kan levere toldfrit? Og hvorfor fortæller de ærede medlemmer ikke, at fællesmarkedslandenes politik netop sigter på at afsætte en eventuel overskudsproduktion på det engelske marked i konkurrence med vor eksport dertil — vel at mærke en konkurrence, som vil komme til at foregå på

baggrund af statsstøtte til de lande inden for de seks, som eksporterer til det engelske marked — og derigennem vil være medvirkende til, at de priser, vi på det frie engelske marked vil kunne opnå, vil blive mindre, end de ellers ville være blevet.

Vi håber ikke, at udviklingen former sig på den måde; vi har jo altid lov til at håbe, og jeg tror, at også regeringspartierne i allerhøjeste grad, ikke mindst den højtærede udenrigsminister, håber, at disse betragtninger vil vise sig ikke at holde stik, og det håber vi naturligvis alle sammen også inden for dansk landbrug. Men der er ikke noget, der i øjeblikket tyder på, at udviklingen ikke vil forme sig på den måde. Jeg kan således nævne, at, jeg tror det var den højtærede landbrugsminister, forleden på et møde i Århus udtalte, at der ikke i den givne situation var nogen øjeblikkelig udsigt til, at man kunne få bygget bro mellem disse to markedsdannelse. Vi er naturligvis fra vor side i allerhøjeste grad interesseret i, at der bliver bygget bro på dette område.

Hvis det ærede medlem hr. A. C. Normann og det ærede medlem hr. Niels Andersen havde givet disse faktiske oplysninger om forholdene, ville det unægtelig for det høje ting og lytterne ude over landet havde været en mere objektiv fremstilling af disse handelsmæssige forhold for landbruget end den fremstilling, som blev givet i de to ærede medlemmers indlæg.

Derefter nævnte det ærede medlem hr. A. C. Normann en lang række områder, hvor efter det ærede medlems opfattelse den politik, det ærede medlem som medlem af et af regeringspartierne havde været med til at føre, havde været til gavn for landbruget, og han nævnte herunder nogle områder, hvor venstre havde stemt direkte imod love, det ærede medlem opfattede som meget betydningsfulde for landbruget.

For det første smørloven. Det ærede medlem sagde, at venstre stemte imod smørloven, men det ærede medlem tilføjede ikke, at venstre stillede et forslag, som dansk landbrug ville have været betydelig bedre tjent med end med det forslag, regeringspartierne gennemførte. Det, vi ønskede, var jo ganske enkelt dette, at landbruget på baggrund af loven skulle have lov til at fastsætte prisen for smør på hjemme-